

недостатке закона и предлаже њихову измену или доношење нових. Омбудсман је свуда обавезан да парламенту подноси и извештај о свом раду, како годишњи, тако и оне посебне или *ad hoc* извештаје.

И у нашој Републици Србији је тек након пада режима Слободана Милошевића оживела идеја о омбудсману, прво у стручним и научним круговима (и расправама), да би касније добила и правну регулативу. То се догодило са Законом о локалној самоуправи Републике Србије из 2002. год. који је отворио могућност да се у локалној заједници образује грађански бранилац да би тек при крају 2005. год. омбудсман ушао на главна врата у Србију под именом Заштитник грађана.

ГЛАВА ЧЕТВРТА

КОНТРОЛА УСТАВНОСТИ И ЗАКОНИТОСТИ И УСТАВНИ СУД

I УСТАВНОСТ И ЗАКОНИТОСТ КАО УСЛОВ И ИНСТРУМЕНТ ПРАВНЕ ДРЖАВЕ

Модерно грађанско друштво је дошло после једне велике револуције која је преобразила друштво и човека, остварила дomete који су до тада били незамисливи. То је била пре свега политичка револуција која је разорила свемоћну феудалну (апсолутистичку) државу и створила напредну капиталистичку државу, организовану на принципу поделе власти, али је била и индустријска јер је остварила материјални преврат, донела епохална техничка достигнућа и открића и индустријску производњу масовних размера, немерљиву и већу од онога што су векови пре тога заједно постигли. Но успех грађанског (капиталистичког) друштва није био само политички и економски или индустријски, него и у правном смислу јер се то друштво преобразило у правну творевину – правну државу насупрот дотадашње феудалне (апсолутистичке) и ауторитарне државе. Ова правна грађанска држава је прогласила примат и владавину закона (устава) и дошла је после векова самовоље појединаца или државних власти које су биле неуређене и неконтролисане. Њену суштину чине поштовање устава и закона – или, краће уставност и законитост и то су њени битни правни (и политички) принципи али и услов и средство